

XXVI.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Finanslov for Finansaaret 1884—85.

(Afgiven af Landstingets Finansudvalg den 27de Marts 1884.)

Forelæggelsen af Forslaget til den midlertidige Finanslov er begrundet i den lange Tid, over hvilken Finanslovbehandlingen i Mar som saa ofte har udstrakt sig.

Efterat Forslaget til Finanslov var bleven fremlagt i Folkethinget den 2den Oktober f. A., er det bleven oversendt til Landstinget den 8de Marts d. A. Det er her- efter givet, at hvis Landstinget maatte finde det nødvendigt at vedtage Ændringer i det oversendte Finanslovsforslag, og dette derefter skulde gjøres til Gjenstand for Behandling i et Fællesudvalg, vilde man ikke være sikker paa, at Finansloven kunde foreligge vedtaget og stadfæstet inden Finansaarets Begyndelse. I flige Tilfælde har man tidligere hjulpet sig ved Udstedelse af midlertidige Finanslove, og derfor maa vi ogsaa ganske billige, at Regjeringen har indbragt det foreliggende Forslag. Erfaringen har imidlertid viist, at flige Love i den hidtilværende Affattelse ere fuldstændig ubrugelige, idet Thingenes Beslutninger med Hensyn til Statsregnskabet 1881—82 godtgjøre, at de ere saa uenige som vel muligt om deres hele Forstaaelse. Skulde midlertidige Finanslove fremtidig atter udstedes, maatte der derfor under alle

Omstændigheder gives dem en Affattelse, om hvis Mening der var Enighed. Men Udvalgets Flertal (Breinholt, Danneberg, Kayser, Møgen, Mourier-Petersen, Raben, Schlegel) finder ikke Anledning til paa Forhaand at fordybe sig i Granskningen af, hvorledes denne Affattelse maatte lyde, da det under de foreliggende Forhold overhovedet ikke tror at burde tilraade Thinget Vedtagelsen af nogensomhelst midlertidig Finanslov.

Det er nemlig klart, at en saadan Lov er en udenfor Grundloven liggende Nødhjælp, hvis virkelige Værdi derfor ogsaa er overmaade tvivlsom, og som man under alle Omstændigheder kun kan forsvare at ty til, hvor virkelige Nødtilfælde kunne paaberaabes til Forsvar for en Fravigelse af den grundlovmæssig foreskrevne Ordning.

Denne fremgaar tydeligt af Grundlovens § 49, der kræver en Finanslov som Hjemmel for Statters Oppebørjel og Udgifternes Afholdelse; men en saadan er den midlertidige Finanslov ikke, om end den selv kalder sig Finanslov, da den ikke indeholder det Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, som ifølge Grundlovens § 48 skal indeholdes i Finansloven. Skal Grundlovens Bud ske